

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa **Š. T.**, nar. X., trvalé bytom H., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta 8, o výšku invalidného dôchodku, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 27. novembra 2009, č.k. 2Sd/58/2009-17, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 27. novembra 2009, č.k. 2Sd/58/2009-17 **m e n í** tak, že rozhodnutie odporkyne zo 7. apríla 2009 č. X. **z r u š u j e** a vec jej vracia na ďalšie konanie.

Účastníkom náhradu trov konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 27. novembra 2009, č.k. 2Sd/58/2009-17, podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil rozhodnutie odporkyne zo 7. apríla 2009 číslo X., ktorým podľa § 112 ods. 4 a § 263a ods. 1 písm. c) zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zamietla žiadosť navrhovateľa o zvýšenie invalidného dôchodku.

Súd prvého stupňa zistil, že zdravotný stav navrhovateľa bol posúdený v súlade s postupom, ktorý zákon predpisuje, posudky lekárov sú úplné a presvedčivé a na ich základe krajský súd dospel k záveru, že skutkové okolnosti týkajúce sa zdravotného stavu boli dostatočne ozrejmene. Jednoznačne z nich vyplynulo, že navrhovateľa poškodenie zdravia navrhovateľa jeho invaliditu nepodmieňuje. Navrhovateľ teda nesplnil medicínsku zdravotnú podmienku na priznanie požadovaného zvýšenia invalidného dôchodku, resp. zmenu invalidity, ktorú namietal v opravnom prostriedku, ako aj v súdnom konaní a je naďalej čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3 písm. b) zákona o sociálnom zabezpečení. Krajský súd dospel k záveru, že nedošlo k nezákonnému rozhodnutiu a rozhodnutie odporkyne ako vecne správne potvrdil.

Náhradu trov konania účastníkom konania nepriznal, lebo navrhovateľ v konaní nebol úspešný a odporkyňa zo zákona nemá na ich náhradu právo (§ 250k ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP).

Proti rozsudku Krajského súdu v Prešove podal navrhovateľ odvolanie. Namietal, že jeho zdravotný stav sa zhoršuje a nie je schopný vykonávať ani v doterajšom rozsahu prispôsobenú prácu a uviedol, že sa má podrobiť ďalšej operácii. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a nariadil mu opätovne prešetriť zdravotný stav a mieru poklesu pracovnej spôsobilosti nezávislým znalcom.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žiadala napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny. Zdravotný stav a pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť navrhovateľa posúdili na účely súdneho konania vecne príslušné orgány podľa § 153 ods. 3 a 5 zákona o sociálnom poistení. Po objektívnom posúdení výsledkov vyšetrení zdravotného stavu navrhujúcej strany a za jej osobnej účasti vyhotovili logické a jednoznačné posudky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 250s OSP) bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa je potrebné vyhovieť.

Podľa § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 529/2006 Z.z., ak poistenec uvedený v odsekoch 1 a 2 má nárok na invalidný alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa zákona účinného do 31. decembra 2003 a súčasne má nárok na výplatu invalidného dôchodku podľa zákona účinného od 1. januára 2004, vypláca sa invalidný dôchodok, ktorý je vyšší alebo najvyšší. Pri rovnakej sume týchto dôchodkov vypláca sa dôchodok, ktorý si poistenec zvolil. Dňom úpravy výplaty invalidných dôchodkov pre súbeh nárokov na ich výplatu zaniká nárok na invalidný dôchodok, ktorý sa nevypláca.

Podľa § 263a ods. 12 zákona o sociálnom poistení na účely tohto zákona a osobitných predpisov pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť poberateľa invalidného dôchodku priznaného podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004 je viac ako 70 % a poberateľa čiastočného invalidného dôchodku priznaného podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004 je 50 %.

Zo spisov vyplýva, že navrhovateľ je od roku 1998 čiastočne invalidný a za účinnosti zákona o sociálnom zabezpečení mu bol priznaný čiastočný invalidný dôchodok. Podľa § 263 ods. 1 zákona o sociálnom poistení sa považuje od 1. januára 2004 čiastočný invalidný dôchodok podľa zákona o sociálnom zabezpečení za invalidný dôchodok podľa zákona o sociálnom poistení.

Navrhovateľ požiadal 16. februára 2008 o zvýšenie invalidného dôchodku a o nové posúdenie jeho zdravotného stavu.

Na základe žiadosti navrhovateľa o zvýšenie sumy invalidného dôchodku zdravotný stav navrhovateľa 17. marca 2009 preskúmala MUDr. D., posudková lekárka sociálneho zabezpečenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Poprade. Na základe konania o opravnom prostriedku proti rozhodnutie odporkyne z 13. mája 2009 preskúmali dňa 1. júla 2009 zdravotný stav navrhovateľa posudkový lekár sociálneho poistenia MUDr. J. a prísediaci odborný lekár neurológ MUDr. A. Na dožiadanie krajského súdu tento posudok z 1. júla 2009 doplnili svojim zhodnotením uvedeným v lekárskej správe zo 6. novembra 2009. Všetky lekárske správy posudkových lekárov a odborného lekára sa zhodli na závere, že navrhovateľ nie je invalidný podľa § 29 ods. 3 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) ale je naďalej čiastočne

invalidný podľa § 37 ods. 3 písm. b) zákona o sociálnom zabezpečení, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je schopný vykonávať doterajšie alebo iné sústavné zamestnanie len za osobitne uľahčených pracovných podmienok. Celkovým zhodnotením naďalej pretrváva pokles pracovného potenciálu o viac ako polovicu, ale nie viac ako 80 %. K uvedeným záverom dospeli po zhodnutí neurochirurgického vyšetrenia, vyšetrenia krčnej chrbtice magnetickou rezonanciou, z prepúšťacej správy z hospitalizácie na neurologickom oddelení 1. októbra 2009 a príslušnej zdravotnej dokumentácie týkajúcej sa navrhovateľa.

Ochrana poberateľov čiastočných invalidných dôchodkov priznaných podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004 zakotvená v § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení spočíva v tom, že v prípade žiadosti o priznanie invalidného dôchodku podľa tohto zákona (teda žiadosti o vyšší dôchodok z titulu zvýšenia miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť nad 50%), podanej po preskúmaní trvania invalidity podľa § 263a ods. 1 a ods. 2 citovaného zákona, invalidita musí byť posúdená podľa § 71 cit. zákona a súčasne musí byť posúdené aj trvanie čiastočnej invalidity podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004 (podľa § 37 ods. 3 zákona o sociálnom zabezpečení).

V danom prípade odporkyňa nevykonala dokazovanie o posúdenie miery poklesu schopnosti navrhovateľa podľa § 71 zákona o sociálnom poistení. Posudkoví lekári sociálneho poistenia v posudkoch zo 17. marca 2009, z 1. júla 2009 a zo 6. novembra 2009 posúdili trvanie invalidity len podľa zákona o sociálnom zabezpečení. Postup odporkyne pri rozhodovaní o nároku navrhovateľa na invalidný dôchodok navrhovateľa preto nezodpovedal § 263 ods. 5 zákona o sociálnom poistení.

Odvolaací súd sa nestotožnil s rozsudkom krajského súdu nakoľko dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie a postup odporkyne nie sú v súlade so zákonom, keď odporkyňa rozhodla na základe neúplného zistenia skutočného stavu veci. Rozsudok súdu prvého stupňa preto zmenil tak, že rozhodnutie odporkyne zo 7. apríla 2009 číslo X. zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude úlohou odporkyne doplniť dokazovanie o posúdenie miery poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou podľa § 71 zákona o sociálnom poistení, v rámci ktorého posudkový lekár posúdi aj trvanie invalidity podľa § 37 ods. 3 zákona o sociálnom zabezpečení. Až po takto vykonanom dokazovaní môže odporkyňa rozhodnúť o nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 zákona o sociálnom poistení a v prípade, že taký nárok vznikne, rozhodne aj o súbehu dávok v súlade s § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení.

Účastníkom odvolací súd nepriznal náhradu trov konania podľa § 250k ods. 1 a § 246c OSP v spojení s § 224 ods. 1 a ods. 2 OSP, lebo navrhovateľovi žiadne trovy nevznikli a odporkyňa nárok na ich náhradu nemá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. januára 2011

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová